

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 października 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wnioskodawczyni W. K. wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 56 956,68 zł natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczono z dziesięciu kolejnych lat ,od 1989 roku do 1998 roku na 25,07%. Do obliczenia wysokości kapitału przyjęto okresy składkowe w wysokości 128 miesięcy – 10 lat 8 miesięcy i 13 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 77 miesięcy tj. 5 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych oraz okres sprawowania opieki nad dzieckiem 6 lat./ decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 17 listopada 2017 roku odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni, żądając ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjmując do obliczenia okres składkowy od roku 1978 do 1989/ odwołanie k-2/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc ,że wnioskodawczyni decyzją z dnia 21 listopada 2017 roku ponownie ustalono wysokość kapitału początkowego, który na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 57 826,12 zł . Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono w wysokości 26,62% przyjmując do jego obliczenia 10 kolejnych lat kalendarzowych 1989-1998 co było wariantem najkorzystniejszym. Przyjmując lata 1978-1987 wskaźnik wyniósłby 19,07%. Za okresy zatrudnienia od 16.08.1977-31.07.1980 ,15.10.1980-5.04.1983, 11.01.1990- 5.02.1992 przyjęto minimalne wynagrodzenie w j.g.u. / odpowiedź na odwołanie3 k- 3-4/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni W. K. urodziła się w dniu (...)/ niesporne/.

W okresie od dnia 15.10.1980 roku do 30.04.1992 roku wnioskodawczyni była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w Ł. . W okresie od dnia 6.04.1983 do 10.01.1990 r korzystała z urlopu wychowawczego natomiast w okresie od dnia 31.07.1991 do 31.08.1991 z urlopu bezpłatnego. W latach 1980-1992 wnioskodawczyni uzyskała następujące wynagrodzenia :

-11709 zł w roku 1980;

-61999 zł w roku 1981;

-65506 zł w roku 1982;

-8518 zł w roku 1983;

-9042858 zł w roku 1990;

-7828991 zł w roku 1991;

-50000 zł w roku 1992.

/ świadectwo pracy i karty wynagrodzeń z Zakładów (...) zał. do akt/.

Kapitał początkowy wnioskodawczyni wyliczony na dzień 1 stycznia 1999 roku z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w Zakładach (...) wynosi 65 519,41 zł a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1977r do 31.12.1986 r wynosi 40,74% / wyliczenie ZUS, niesporne/.

Decyzją z dnia 21 listopada 2017 roku organ rentowy ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił wnioskodawczyni kapitał początkowy, przyjmując ,że na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi on 57 826,12 zł a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału 26,62% obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1989-1998/ decyzja w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2018 roku ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił z urzędu wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku, przyjmując, że wynosi on 61 669,63zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono w wysokości 33,48% przyjmując 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1977 do 1986 roku / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, w tym akt ZUS. Ponadto Sąd oparł się na oryginalnych dokumentach osobowo płacowych wnioskodawczyni z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł.. W oparciu o te dokumenty organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawczyni z uwzględnieniem zarobków wskazanych na kartach wynagrodzeń. Wyliczenie to nie było kwestionowane przez wnioskodawczynię. W tym miejscu podnieść należy, że organ rentowy nie dysponował tymi dokumentami w dacie wydawania spornej decyzji i nie posiadał informacji w nich zawartych. Dopiero na etapie postępowania przed Sądem miał możliwość dokonania stosownego przeliczenia.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie jest zasadne i podlegało uwzględnieniu.

Podnieść należy, że zaskarżona decyzja w toku procesu była dwukrotnie zmieniana przez organ rentowy na skutek uzyskania danych umożliwiających ponowne przeliczenie kapitału początkowego. Nie mniej jednak dopiero na etapie postępowania sądowego możliwe było przeliczenie kapitału początkowego wnioskodawczyni z uwzględnieniem jej zarobków osiąganych w Zakładach (...) w Ł. bowiem Sąd dysponował załączoną dokumentacją osobowo płacową wnioskodawczyni, w tym zachowanymi kartami wynagrodzeń.

Zgodnie z treścią art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1270) emerytalnej, dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 art. 174 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 art. 174 w/w ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Natomiast w myśl ust. 7 do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. Ust. 8 powyższego przepisu, stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do 31.12.1998 r.

Wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w danych okresach, przyjmowana dla potrzeb ustalenia wysokości świadczeń emerytalno-rentowych, wynikać musi z nie budzących żadnych wątpliwości, spójnych i precyzyjnych dowodów./ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, z dnia 3 grudnia 2015 r. .III AUa 1088/15 LEX nr 1960794/.

Jak stanowi § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4.03.1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z 14.06.2006r., I UK 115/06, (...) 2007, nr 17-18, poz.257, str. 753).

W rozpoznawanej sprawie możliwe było ustalenie wysokości wynagrodzeń wnioskodawczyni w oparciu o archiwalną dokumentację płacową, która w toku procesu została załączona do akt sprawy. W oparciu o karty wynagrodzeń możliwe było przeliczenie kapitału początkowego wnioskodawczyni z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w Zakładach (...). Archiwalna dokumentacja nie budziła żadnych zastrzeżeń Sądu jak i stron postępowania. Dokonane z jej uwzględnieniem przeliczenie nie było kwestionowane przez wnioskodawczynię. Ponadto podnieść należy, że sama wnioskodawczyni przyznała, że nie jest w stanie wykazać zarobków z kolejnych 20 lat zatrudnienia a zatem nie ma możliwości przeliczenia kapitału w ten sposób.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c.